

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714205321
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714205321.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudca JUDr. Róbert Jankovský v právnej veci navrhovateľa Spoločenstvo vlastníkov bytov domu 1421 Púchov, Okružná 1421, 020 01 Púchov, IČO: 31201997, právne zastúpený JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, AK Považská Bystrica, Dukelská 972/7-3 proti odporcovi S. Š., R.. XX.X.XXXXX, D. F. Q. XXX, Č. W., právne zastúpený Mgr. Jozefom Gaplovským, advokátom, AK Dubnica nad Váhom, Centrum II-88 v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že kúpna zmluva zo dňa 20.6.2011 uzavretá medzi predávajúcimi L. T., W.. T., R.. XX.XX.XXXX, W..Č.. XXXXXX/XXXX a S.Ú. T., W.. Š., R.. XX.X.XXXX, W..Č.. XXXXXX/XXXX, V. D. N., V. XXXX a kupujúcim S. Š., W.. Š., R.. XX.X.XXXX, W..Č.. XXXXXX/XXXX, D. F. Q. Č.. XXX, Č. W., ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. J. P. XXX/XX a spoluvlastnícky podiel XX/XXXX v parc. č. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k. ú. N., ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra N.P. č. C. XXXX/XX zo dňa 20.7.2011, je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania 687,93 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľa advokáta JUDr. Tibora Bicku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal určenia, že kúpna zmluva uzavretá dňa 20.6.2011 medzi predávajúcimi L. O. S. T., obaja bytom N., V. XXXX a kupujúcim Jozefom Škuláňom, t.j. odporcom, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. J. P. XXX/XX a spoluvlastnícky podiel XX/XXXX N.. Č.. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k. ú. N., je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Podaný návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.2.2013 č.k. 5C 12/2013-82 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.2.2014 č.k. 4Co 193/2013-89 bol L. T., R.. XX.XX.XXXX zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady škody sumu 13.657,61 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1327,76 eur od 25.4.2007 do zaplatenia, s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 829,85 eur od 9.11.2007 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.000,- eur od 5.3.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.000,- eur od 29.4.2010 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.500,- eur od 2.6.2010 do zaplatenia a súčasne bol odporca L. T. zaviazaný k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 2.121,23 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Ako navrhovateľ uviedol, L. T. si povinnosť uloženú mu Okresným súdom Považská Bystrica v konaní sp. zn. 5C 12/2013 nesplnil a dňa 20.6.2011 uzavrel spolu so svojou manželkou S. T., rod. Š., R..

XX.X.XXXX, trvale bytom N., V. XXXX ako predávajúci s kupujúcim S. Š., t.j. s odporcom kúpno-predajnú zmluvu, ktorej predmetom bol byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k. ú. N.. Na základe predmetnej zmluvy povolil Katastrálny úrad Trenčín, Správa katastra Púchov vklad vlastníckeho práva na LV č. XXXX, kde zapísal ako vlastníka predmetnej nehnuteľnosti S. Š., t.j. odporcu. Podľa tvrdenia navrhovateľa predmetná kúpno-predajná zmluva zo dňa 20.6.2011 bola bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti Ľ. T. O. S. T., rod. Š. uzatvorená v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, t.j. navrhovateľa, o čom svedčí skutočnosť, že odporca S. Š. ako kupujúci je bratom manželky Ľ. T., T.S.. S. T., t.j. sú v rodinnom vzťahu, pričom Ľ. T. spolu s manželkou v predmetnom byte aj naďalej bývajú, kým odporca žije v Č. W., z čoho vyplýva, že celý predaj bytu bol zorganizovaný len ako právny úkon, ktorý mal smerovať k ukráteniu navrhovateľa ako veriteľa. Podľa navrhovateľa odporca ako nadobúdateľ predmetnej nehnuteľnosti vzhľadom na všetky okolnosti, za ktorých tento právny úkon vznikol, musel účel (ukrátenie veriteľa) predpokladať. Navrhovateľ mal ďalej za to, že predmetnou kúpno-predajnou zmluvou došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, t.j. Ľ.B. T., nakoľko mu nebola reálne vyplatená dohodnutá kúpna cena vo výške 49.790,- eur, pretože táto mala byť uhradená z vykonaním dvojstranného zápočtu. Podľa navrhovateľa takýto spôsob uhradenia kúpnej ceny je neštandardný a v danom prípade špekulatívny. Prevodca Ľ. T.Á. za prevod bytu nezískal žiadnu protihodnotu v podobe finančných prostriedkov, čím došlo k značnému zmenšeniu jeho majetku. Podľa navrhovateľa odporca mal o úmysle Ľ. T. ukrátiť navrhovateľa ako svojho veriteľa vedomosť, keďže je bratom jeho manželky a so svojou sestrou ako i svojím švagrom mal dobrý vzťah. V priebehu konania navrhovateľ poukazoval na to, že v danom prípade nie je potrebné preukazovať úmysel dlžníka, nakoľko odporca je v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou dlžníka, pretože ujmu, ktorú by Ľ. T. utrpel, by odporca pociťoval ako svoju vlastnú.

Odporca s podaným návrhom navrhovateľa nesúhlasil a tento žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Poukazoval na skutočnosť, že tvrdenia navrhovateľa nemajú žiadne opodstatnenie a sú v rozpore so skutočnosťou. Odporca uviedol, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy nemal vedomosť, že navrhovateľ je veriteľom Ľ. T. O. Ž. Ľ. T. mal úmysel ukrátiť navrhovateľa ako svojho veriteľa uzatvorením kúpnej zmluvy zo dňa 20.6.2011. Odporca ďalej rozporoval tvrdenie navrhovateľa, že by bol s Ľ. T. príbuzný, teda, že by medzi nimi existoval blízky príbuzenský vzťah. Odporca uviedol, že na základe prosby manželky Ľ. T., S. T., ktorá je jeho sestrou, požičal v minulosti Ľ. T. na základe zmluvy o pôžičke sumu 1.400.000,- Kč. Ľ. T. mu pôžičku v dohodnutom termíne nevrátil, pričom sa vyhovárал na rôzne skutočnosti. Na základe jeho žiadosti preto Ľ. T. viackrát odsúval termín splatnosti pôžičky, no Ľ. T. mu ju stále nevracal. Napokon mu pohrozil trestným oznámením a súdnym konaním, pričom aj napriek tomu mu dlžník pôžičku nevrátil, preto sa vzájomne dohodli, že mu Ľ. T. odpredá svoj byt s tým, že zníži svoj dlh voči odporcovi. Keďže Ľ. T. nebol schopný mu vrátiť žiadnu hotovosť, dohodli sa, že jeho rodina môže v byte bývať ešte 3 roky a potom sa vystahuje. Ak si dovtedy Ľ. T. zoženie peňažné prostriedky, môže si jeho byt odkúpiť späť. Odporca uviedol, že s Ľ. T. a jeho manželkou uzavrel riadnu kúpnu zmluvu, pričom dojednanú kúpnu cenu predávajúci aj riadne zaplatil zápočtom vzájomných pohľadávok. Odporca rozporoval tvrdenie navrhovateľa, že by bol s Ľ. T. blízkou osobou v zmysle ustanovenia § 116 a nasl. Občianskeho zákonníka, hoci nepoprel, že Ľ. T. je manželom jeho sestry S. T. a že v minulosti boli medzi ním a Ľ. T. dobré vzťahy, ktoré sa však zhoršili po poskytnutí pôžičky 1.400.000,- Kč, ktorú čiastku mu Ľ. T. v dojednanom čase neuhradil. V čase uzatvárania kúpnej zmluvy na predmetný byt boli vzťahy medzi ním a Ľ. T. už zlé a k právnomu úkonu kúpnej zmluvy pristúpil len z dôvodu uspokojenia svojej pohľadávky, ktorú mal voči Ľ. T..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu navrhovateľa, výsluchom zástupcu odporcu, oboznámením spisu Katastrálneho úradu Trenčín, Správa katastra Púchov č. C. XXXX/XX, spisu tunajšieho súdu sp. 5C 12/2013, spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C 83/2013 a zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.2.2013 č.k. 5C 12/2013-82, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.4.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.2.2014 č.k. 4Co 193/2013-89 bol odporca Ľ. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., V. XXXX/X zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi I. C. D. A. Č.. XXXX N., X.V.: XXXXXXXXX, V. XXXX, N. z titulu náhrady škody sumu 13.657,61 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1327,76 eur od 25.4.2007 do zaplatenia, s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 829,85 eur od 9.11.2007 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.000,- eur od 5.3.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.000,- eur od 29.4.2010 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.500,- eur

od 2.6.2010 do zaplataenia a súčasne bol zaviazaný k povinnosti nahraďiť navrhovateľovi titulom trov konania sumu 2.121,23 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Dňa 20.6.2011 predávajúci Ľ. T. a jeho manželka S. T. uzatvorili s kupujúcim S. Š., t.j. odporcom kúpnu zmluvu podľa § 588 Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva viažúci sa k bytu č. 19, ktorý sa nachádza vo vchode č. X na X. poschodí obytného domu súp. č. XXXX a spoluvlastnícky podiel XX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastnícky podiel XX/XXXX na pozemku parc. č. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 523 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX k. ú. N.. V článku V. predmetnej kúpnej zmluvy si zmluvné strany dohodli, že kúpna cena za odpredávaný byt vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku je 49.790,- eur, pričom kupujúci uvedenú kúpnu cenu uhradí do 3 dní od podpisu zmluvy, a to vykonaním dvojstranného zápočtu dohodou o vzájomných záväzkoch a pohľadávkach medzi predávajúcim Ľ. T. a kupujúcim. Predmetná kúpna zmluva bola zapísaná do Katastra nehnuteľností Púchov dňa 21.7.2011 pod č. registra XXX/XXXX, číslo vkladu C. XXXX/XX. Z vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech odporcu ako kupujúceho bol povolený rozhodnutím Správy katastra Púchov zo dňa 20.7.2011, číslo vkladu C. XXXX/XXXX. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný na Správu katastra Púchov dňa 20.6.2011 oboma predávajúcimi ako aj kupujúcim spoločne.

V konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C 83/2013 sa navrhovateľ I. C. D. A. XXXX N., V. XXXX, N., X.: XXXXXXXX domáhal podaným návrhom proti odporcovi S. Š.V., R.. XX.X.XXXX určenia, že kúpna zmluva zo dňa 20.6.2011 uzavretá medzi bezpodielovými spoluvlastníkmi Ľ. T. a jeho manželkou S. T.Š. a kupujúcim S. Š., ktorej predmetom bol byt č. XX nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parc. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k. ú. N., je voči navrhovateľovi právne neúčinná s odôvodnením, že predmetný právny úkon - kúpnu zmluvu uzavrel predávajúci Ľ. T. s úmyslom ukrátiť uspokojenie pohľadávky navrhovateľa, keďže rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 7.7.2011 sp. zn. 2T 86/11 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To 100/2011 bol uznaný vinným z pokračujúceho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1,2 písm. d) ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., za ktorý skutok bol odsúdený na trest 3 roky odňatia slobody a zároveň mu bola uložená povinnosť podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. nahraďiť poškodenému I.E. C. D. A. Č.. XXXX N. vo výške 36.974,91 eur a poškodenému I.E. C. D. A. XXXX N., V. XXXX, N. vo výške 39.800,91 eur. V uvedenom konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C 83/2013 súd rozsudkom zo dňa 28.2.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.10.2014 č.k. 19Co 505/2014-127 určil, že kúpna zmluva zo dňa 20.6.2011 uzatvorená medzi bezpodielovými spoluvlastníkmi Ľ. T. a manželkou S. T. ako predávajúcimi a kupujúcim S. Š., R.. XX.X.XXXX, predmetom ktorej bol byt č. XX nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parc. č. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k. ú. N., je voči navrhovateľovi, t.j. I. C. D. A. Č.. XXXX N., V. XXXX, N., právne neúčinná. V predmetnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C 83/2013 súd vykonal rozsiahle dokazovanie, a to výsluchom odporcu, svedkov S. T., Ľ. W., C. S., oboznámením zápisnice o výsluchu svedka Ľ. T. a oboznámením množstva listinných dôkazov, mimo iných Dohody o zápočte vzájomných záväzkov a pohľadávok zo dňa 20.6.2011, Zmluvy o užívaní bytu zo dňa 2.9.2011, Zmluvy o pôžičke zo dňa 28.8.2006, Dodatku č. 1 Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009, Dodatku č. 2 k Zmluve o pôžičke zo dňa 30.3.2010, Výzvy na zaplataenie zo dňa 20.1.2011 a iných.

Oboznámením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C 83/2013 súd zistil nasledovné:

Dňa 28.8.2006 uzatvoril odporca ako veriteľ s dlžníkom Ľ. T. Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal veriteľ dlžníkovi sumu 1.400.000,- Kč, a to pred podpisom zmluvy, čo dlžník podpisom na zmluve potvrdil a zaviazal sa vrátiť veriteľovi pôžičku najneskôr do 3 rokov od jej poskytnutia. V článku I. bod 2 sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí pôžičky s dohodnutým úrokom vo výške 5% ročne z poskytnutej sumy.

Dňa 23.9.2009 uzatvoril odporca ako veriteľ s Ľ. T. ako dlžníkom Dodatok č. 1 k Zmluve o pôžičke, na základe ktorej bola predĺžená lehota splatnosti na vrátenie pôžičky vo výške 1.400.000,- Kč v lehote do 31.12.2009, a to vzhľadom na potreby dlžníka. Dňa 30.3.2010 uzatvoril odporca ako veriteľ s Ľ. T. ako dlžníkom Dodatok č. 2 k Zmluve o pôžičke, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli na opätovnom

predĺžení lehoty splatnosti pôžičky vo výške 1.400.000,- Kč v lehote do 31.12.2010 a zároveň sa v článku I. bod 3 dohodli na zmluvnej pokute vo výške 0,5% denne z požičanej sumy 1.400.000,- Kč za každý deň omeškania v prípade nevrátenia pôžičky v dohodnutom termíne do 31.12.2010.

Dňa 20.6.2011, t.j. v deň uzavretia kúpnej zmluvy medzi odporcom ako kupujúcim a manželmi Ľ. O. S. T. ako predávajúcimi, predmetom ktorej bol byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí obytného domu súp. č. XXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu a spoluvlastnícky podiel na parc. č. J. P. XXX/XX uzavrel odporca a Ľ. T. Dohodu o zápočte vzájomných záväzkov a pohľadávok podľa § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa zmluvné strany vzájomne dohodli, že započítajú podľa § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka pohľadávku S. Š., t.j. odporcu voči Ľ. T. vo výške 49.790,- eur, ktorá vznikla na základe nevrátenej pôžičky v nesplatennej výške 58.019,06 eur s pohľadávkou Ľ. T. voči odporcovi vo výške 49.790,- eur, ktorá vznikla na základe nezaplatennej kúpnej zmluvy v nesplatennej výške 49.790,- eur. Zápočtom mali zaniknúť vzájomné pohľadávky a záväzky účastníkov predmetnej dohody.

Dňa 2.9.2011 uzatvoril odporca ako vlastník a užívateľa manželka Ľ. O. S. T. Zmluvu o užívaní bytu, na základe ktorej vlastník S. Š. dal Ľ. T. O. S. T. ako užívateľom, do dočasného užívania byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. X obytného domu súp. č. XXXX, stojaceho na parc. č. J. P. XXX/XX, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k.ú. N., a to pre účely bývania, vzhľadom na skutočnosť, že užívatelia nemajú vyriešenú bytovú otázku. V článku II. dobu nájmu si zmluvné strany dohodli tak, že dočasné užívanie môže trvať najviac 3 roky odo dňa podpisu zmluvy a v prípade, ak si užívatelia vyriešia bytovú otázku skôr, sú povinní opustiť užívaný byt aj skôr. V prípade, ak užívatelia nevypracujú užívaný byt do dohodnutej doby, vlastník bytu je splnomocnený užívateľmi bytu na ich vypratanie z bytu, a to so všetkými vecami, ktoré sa v byte nachádzajú.

Z výpovede svedkyne S. T. vyplynulo, že odporca S. Š. je jej bratom, s ktorým si veľmi dobre rozumela, vychádzala s ním najlepšie so všetkých súrodencov, trávili spoločne dovolenky. Uviedla, že ich vzťah sa zhoršil potom, ako odporca začal vymáhať dlh od jej manžela Ľ. T.. Najskôr na neho tlačil listami s tým, aby mu peniaze vrátil, potom sa vyhrážal aj súdom. Nevedela o tom, že si jej manžel požičal od odporcu peniaze, pričom o tomto dlhu sa dozvedela asi v roku 2009, keď zaslal odporca jej manželovi prvú upomienku. Manžel jej povedal, že peniaze si požičal od odporcu, pretože chcel zabezpečiť synov, že im chcel kúpiť nejaké lacnejšie byty. Manžel Ľ. T. robil na bytovom podniku a mal preto možnosť zohnať výhodnejšie byt. Toto jej povedal vtedy, keď všetko prepuklo a dozvedela sa o jeho pôžičke od jej brata S. Š., t.j. odporcu. O tom, že jej manžel dlží nejaké peniaze a o skutku, za ktorý bol odsúdený, sa dozvedela až v roku 2010. V čase, keď sa dozvedela o pôžičke od brata, išiel manžel s pravdou von, povedal, že peniaze od brata už nemá, minul ich na stávkovanie v stávkových kanceláriách. Jej manžel často navštevoval odporcu C. Č. W. a myslela si, že peniaze mu dal odporca v hotovosti, určite ich neprevádzal z účtu. Uviedla ďalej, že odporca bol dlhé roky živnostník, podnikal v oblasti prenajímania nehnuteľností, mal dve chaty, ktoré prenajímal a z tejto podnikateľskej činnosti mal peniaze, a to aj v takej výške, aby požičal jej manželovi. Odporcu sa pýtala, prečo manželovi požičal peniaze bez toho, aby jej o tom povedal, načo odporca uviedol, že manželovi veľmi dôveroval, nepredpokladal, že ho sklame. Keď odporca na nich tlačil, aby mu peniaze vrátili, snažila sa vyrovnať dlh voči nemu tým, že si chcela zobrať úver. Bolo to v roku 2011, avšak žiadna banka jej peniaze nechcela požičať, pretože mala nízky príjem, pracovala ako upratovačka so zárobkom cca 280,- eur netto. Odporca už v tom čase tvrdil, že keď nie sú schopní mu peniaze vrátiť, chce ako protihodnotu ich byt. Už v tom čase vedela, že manžel má voči spoločnostiam dlhy a nevedela, či odporca v tom čase vedel o dlhoch jej manžela voči spoločnosti, určite vedel, že sú v zlej finančnej situácii. Predpokladala však, že odporca asi v roku 2011, keď podpisovali kúpnu zmluvu, vedel o tom, že jej manžel je trestne stíhaný a aj o tom, začo je trestne stíhaný. Vedel aj o dlhoch voči navrhovateľovi, pretože museli ísť s pravdou pred ním von. Tvrdila, že motívom a dôvodom, pre ktorý došlo k prevodu bytu na odporcu, bola pôžička od odporcu a nie dlhy, ktoré jej manžel mal voči spoločnostiam vlastníkov bytov. Uviedla ďalej, že odporca mal náznaky, že ich z bytu pošle preč, preto iniciovala, aby ich v byte nechal bývať ako aj uzatvorenie zmluvy o užívaní bytu. Podľa výpovede S. T.Á. bol odporca na jej manžela nahneváný, jeho vzťahy s Ľ. T. veľmi ochladli, pričom v súčasnej dobe ich navštevuje len raz za dva mesiace, bavia sa len oficiálne a pýta sa jej nato, či platia byt. Jej manžel Ľ. T. v čase podpisovania Zmluvy o užívaní bytu sa ešte nenachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, kde nastúpil až v mesiaci november 2011.

Svedok Ľ. T. vo svojej výpovedi do zápisnice pred dožiadaným Okresným súdom Trenčín uviedol, že odporca je jeho švagrom, t.j. bratom jeho manželky S. T.. Asi v roku 2006 požiadal odporcu o poskytnutie pôžičky z dôvodu, že pracoval na K. D. N. C. N., mal v úmysle v tej dobe peniaze použiť na zabezpečenie kúpy jedného, resp. dvoch bytom pre svojich synov. Uviedol, že od odporcu si za týmto účelom požičal sumu 1.400.000,- Kč, pričom ho požiadal dvakrát o predĺženie lehoty na vrátenie peňazí. Nikdy žiadnu časť z tejto pôžičky odporcovi ako veriteľovi nevrátil. Peniaze z pôžičky, ktoré mu boli odovzdané v hotovosti, prestávkovo. Uviedol, že vzťah medzi ním a odporcom je normálny, vzťahy medzi nimi sú stále rovnaké, ako pred poskytnutím pôžičky, tak aj v súčasnej dobe. Svedok Ľ. T. uviedol, že nakoľko sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, predmetný byt užíva jeho manželka spolu s mladším synom a o užívaní bytu sa dohodli s odporcom. Ľ. T. sa nevedel vyjadriť k okolnosti, či v čase splatnosti pôžičky 1.400.000,- Kč odporca vedel, že je trestne stíhaný.

Odporca v konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C 83/2013 uviedol, že Ľ. T., ako svojmu švagrovi, požičal peniaze, a to sumu 1.400.000,- Kč, pričom k okolnostiam uzatvorenia Zmluvy o pôžičke uviedol, že v roku 2006 prišiel za ním Ľ. T. s tým, že má dospelých synov, ktorým chcel zabezpečiť bývanie do budúcnosti a pretože pracoval na bytovom družstve, mal možnosť dostať sa k nejakým bytom. V tom čase mu Ľ. T. uviedol, že môže zohnať dva byty a na ich kúpu by potreboval sumu 1.400.000,- Kč. Vedel, že byty by dočasne prenajímal a postupne by ich dal jednému aj druhému synovi do vlastníctva. Keďže odporca v tom čase taký veľký obnos peňazí nemal, tak si ešte aj dopožičal sumu 200.000,- Kč od manžela svojej netere. Ostatné peniaze mal doma v hotovosti, pretože neverí bankám. Nejaké peniaze mal od svojej matky a od svokry. Mama mu dala peniaze preto, že mu za celý život nič nedala a bolo to ako tzv. odškodné. Uviedol ďalej, že asi v roku 2005 jeho matka predala 2-izbový byt v N. a rodinný dom v Q. N. K.. Mama odišla bývať do penziónu. Byt predala za 750.000,- Sk a rodinný dom za 300.000,- Sk. Peniaze dala len jemu vo výške 300.000,- Sk, a to v hotovosti. Pokiaľ sa týka peňazí od jeho svokry, starali sa o ňu až do jej smrti spolu s manželkou, dochovali ju a pochovali v roku 2004. Ešte za života im matka jeho manželky dala sumu 450.000,- Kč zato, že ju doopatrujú. Bolo to krátko pred smrťou. Svokra mala peniaze doma v hotovosti a takto im ich u nich doma aj odovzdala. Peniaze od jeho matky a svokry mali uložené doma, neminuli ich. Peniaze mal nachystané nato, že si kúpi invalidný vozík, pretože mal mať amputovanú nohu. Operácia sa podarila, bolo to v roku 2004, takže nakoniec invalidný vozík nepotreboval. Odporca uviedol, že do roku 2000 bol spoločníkom K. J., I.W.V., F.Q.. Svoj obchodný podiel previedol na iného človeka v roku 2000, začo dostal čiastku 80.000,- Kč. Okrem toho bol živnostník, od roku 1992 do roku 2002 podnikal v oblasti súkromného ubytovania, prenajímal dve vlastné chaty a jedno poschodie rodinného domu, v ktorom býva. Z prenájmu mal príjem okolo 20.000,- Kč. Podnikať prestal v roku 2002, pretože dostal plný invalidný dôchodok 3. kategórie, na základe čoho si už nemohol privyrobiť. Živnosť previedol na manželku, ktorá v nej stále pokračuje. Dňa 14.8.2006 na základe kúpnej zmluvy predal pozemky, resp. spoluvlastnícky podiel za sumu 118.560,- Kč. Aj tieto peniaze mal uložené doma a tieto použil ako pôžičku pre svojho švagra Ľ. T. v roku 2006. Okrem toho mal aj nejaké úspory doma, takže to všetko tvorilo sumu, ktorú požičal Ľ. T.. Peniaze, ktoré si dopožičal od manžela svojej netere vo výške 200.000,- Kč, mu vrátil do jedného roka, pretože mu bolo vyplatené dôchodkové poistenie, ktoré mal uzatvorené do veku 55 rokov. Peniaze mu boli vyplatené v roku 2007, hneď ich aj vrátil. Uviedol, že s Ľ. T. mali veľmi dobrý vzťah, chodili spolu na dovolenky, každý týždeň sa stretávali u nich doma. Ľ. T. ako manželovi svojej sestry veľmi dôveroval a keď ho požiadal o pôžičku, chvíľu váhal, pretože sa jednalo o veľkú čiastku, ale veril, že mu peniaze vráti, pretože z vlastnej skúsenosti vie, že podnikanie s nehnuteľnosťami si vyžaduje vklad väčšieho objemu finančných prostriedkov. Keď ho Ľ. T. žiadal, aby s vrátením peňazí počkal, nemal s tým problém, pretože peniaze pre svoju vlastnú potrebu nepotreboval. Preto uzatvoril aj dodatky k Zmluve o pôžičke. Pri uzatváraní Dodatku č. 2 k Zmluve o pôžičke už niečo tušil, že Ľ. T. má problémy v zmysle toho, že má dlhy a nie je schopný mu peniaze vrátiť. Zatiaľ na neho, že buď mu peniaze vráti, alebo prevedie byt na neho, pretože chcel nejakú záruku, že mu peniaze vráti. Preto aj uzatvoril kúpnu zmluvu o prevode bytu a keď už vedel, že má ísť Ľ. T. do väzenia, uzavrel so svojou sestrou S. T. Zmluvu o užívaní bytu. Odporca poukázal nato, že manželstvo jeho sestry S. T. a Ľ. T.Á. bolo manželstvom vzorovým, keď peniaze Ľubošovi Tomášovi požičiaval, všetko bolo medzi nimi v poriadku, ináč by mu peniaze nepožičal. Odporca ďalej v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 4C 83/2013 uviedol, že svoju sestru S. T. navštevuje jeden až dvakrát za dva mesiace, kontroluje, či platí účty za byt a to je všetko. O tom, že Ľ. T. má nejaké finančné problémy sa dozvedel v roku 2011, keď mu osobne doručil list zo dňa 20.1.2011. V deň, keď list napísal, teda 20.1.2011 mal cestu do N. a Ľ. T. osobne list odovzdal a vtedy z neho vyšlo najavo, že má problémy aj v zamestnaní a má iné dlhy a nemá ani jeho peniaze. Povedal mu, že peniaze sa snažil vyhrať, opakovane stávkovo, čoraz viac a viac až nakoniec sa dostal do kolotoča dlhov. Odporca

uviedol, že Ľ. T. vo väzení navštívil jedenkrát s tým, že sa ho spýtal aj nato, ako mieni vzniknutú situáciu riešiť. Keď uzatváral s Ľ. T. a svojou sestrou kúpnu zmluvu na predmetný byt, už vedel, že voči Ľ. T. je začaté trestné stíhanie, preto byt kúpil on. Zmluvu o užívaní bytu uzatváral so svojou sestrou, ale zmluvu potom podpísal aj Ľ. T.. Zmluvu o užívaní bytu, kúpnu zmluvu ani dodatky k zmluvám o pôžičke nevyhotovoval on, len požiadal svoju sestru a Ľ. T., aby spísali tieto zmluvy a on ich potom podpíše.

Podľa ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrať veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa ustanovenia § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa ustanovenia § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Podľa ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Inštitút odporovateľnosti tak, ako je vymedzený v ustanovení § 42a Občianskeho zákonníka slúži a je určený pre potreby exekučného konania. Jeho účelom je umožniť veriteľovi, ktorý má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, domôcť sa v exekúcii uspokojenia svojej pohľadávky k majetku, ktorý ušiel v dôsledku jeho odporovateľného právneho úkonu, a to nielen proti dlžníkovi, ale voči osobe s ktorou, alebo v ktorej prospech sa právny úkon urobil. Odporovateľnosť z hľadiska hmotného práva vyjadruje tkz. relatívnu neúčinnosť právneho úkonu. Relatívne neúčinný úkon je platný, nastávajú podľa neho všetky účinky spojené s platným právnym úkonom len vo vzťahu medzi účastníkmi, teda vo vzťahu medzi veriteľom a osobou, ktorá od dlžníka nadobudla majetok odporovateľným právnym úkonom. Na takýto právny vzťah sa hľadí akoby k nemu nedošlo. Zmyslom odporovacej žaloby je z pohľadu veriteľa dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkom urobený právny úkon. Rozhodnutie súdu, ktorým by bolo takejto žalobe vyhovie predstava poklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe titulu spôsobilého k výkonu rozhodnutia (exekučného titulu) vydaného proti dlžníkovi domáhať exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nielen proti dlžníkovi, ale aj voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ má voči svojmu dlžníkovi Ľ. T. vymáhateľnú pohľadávku priznanú rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.2.2013 č.k. 5C 12/2013-82 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.2.2014 č.k. 4Co 193/2013-89, na základe ktorého bol Ľuboš Tomáš zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 13.657,61 eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1327,76 eur od 25.4.2007 do zaplatenia, s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 829,85 eur od 9.11.2007 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.000,- eur od 5.3.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.000,- eur od 29.4.2010 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.500,- eur od 2.6.2010 do zaplatenia a ktorým bol zaviazaný k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 2.121,23 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Právnym dôvodom priznania tejto pohľadávky je škoda,

ktorú dlžník navrhovateľa L. T. navrhovateľovi ako poškodenému spôsobil tým, že z jeho účtu a bez jeho vedomia vybral finančné prostriedky, ktoré použil pre svoju vlastnú potrebu. Dňa 20.6.2011 však dlžník navrhovateľa L. T. spolu s jeho manželkou uzavreli ako predávajúci s odporcom kúpnu zmluvu, ktorou odporca do svojho výlučného vlastníctva nadobudol nehnuteľnosť byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parc. č. J. P. XXX/XX a spoluvlastnícky podiel XX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu a parc. č. J. P. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k. ú. N.. Predmetnú nehnuteľnosť odporca nadobudol za kúpnu cenu 49.790,- eur s tým, že v ten istý deň, t.j. 20.6.2011 odporca s dlžníkom navrhovateľa L. T. uzavrel dohodu o zápočtu vzájomných záväzkov a pohľadávok, v dôsledku ktorej k faktickému vyplateniu kúpnej ceny nedošlo.

Ustanovenie § 116 Občianskeho zákonníka vymedzuje právny pojem „blízke osoby“. Za rodinný alebo obdobný pomer v zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať akýkoľvek príbuzenský vzťah, ktorý neumožnil zaradiť do príbuzenstva v priamom rade medzi súrodencov a manžela. Taký vzájomný vzťah, že ujmu, ktorú by utrpela jedna z osôb, by druhá z nich dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu, možno vyvodiť len z posúdenia konkrétneho prípadu. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že medzi dlžníkom navrhovateľa L. T. a odporcom je taký vzťah, kedy by jeden z nich pociťoval ujmu spôsobenú druhému dôvodne ako svoju vlastnú, a teda sú blízkymi osobami v zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť vyplýva jednak z výpovedí L. T., ako aj samotného odporcu, ale aj z výpovede svedkyne S. T., ktoré predniesli v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 4C 83/2013. Blízke vzťahy medzi nimi pretrvávali nielen v roku 2006, kedy bola uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej požičal odporca L. T. sumu 1.400.000,- Kč, ale hoci tieto vzťahy neskôr ochladli, možno dospieť k záveru, že ujmu, ktorú by ktorákolvek z týchto osôb utrpela, druhá dôvodne by pociťovala ako svoju vlastnú, čo možno vyvodiť z následného správania sa odporcu, keď s L. T. ako svojím dlžníkom uzatvoril dňa 23.9.2009 Dodatok č. 1 k Zmluve o pôžičke a dňa 30.3.2010 Dodatok č. 2 k Zmluve o pôžičke. Horeuvedené tvrdenie podporuje aj fakt, že po uzavretí zmluvy o prevode vlastníctva bytu odporca uzavrel so svojou sestrou S. T. a dlžníkom L. T.Š. Zmluvu o užívaní bytu, na základe ktorej S. T. O. L. T. môžu byť naďalej užívať napriek tomu, že tento bol predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 20.6.2011.

Odporca a L. T. sú teda v zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka blízke osoby a v takom prípade sa podľa § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa i vedomosť blízkej osoby o existenciu tohto úmyslu predpokladá. V predmetom konaní odporca nepreukázal, že by vynaložil náležitú starostlivosť, pri ktorej nemohol rozpoznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, preto podľa názoru súdu navrhovateľ dôvodne uplatnil právo odporovať právnomu úkonu voči odporcovi, ktorý mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Z toho dôvodu súd uplatnenému nároku navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Navrhovateľ bol v konaní proti odporcovi v plnom rozsahu úspešný, preto mu súd za použitia § 142 ods. 1 OSP priznal právo na náhradu trov konania v celkovej výške 687,93 eur. Priznané trovy predstavujú zaplatený súdny poplatok z podaného návrhu 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a) až d), § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci á 60,07 eur (prevzatie a príprava zastúpenia), za 5 úkonov právnej pomoci po 61,87 eur (podanie návrhu, účasť právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaniach dňa 8.7.2014 a 26.11.2014, porada navrhovateľa s právnym zástupcom dňa 10.7.2014 a 8.12.2014), 1 úkon právnej pomoci po 64,53 eur (účasť právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní dňa 3.2.2015), 1x režijný paušál á 7,81 eur, 5x režijný paušál á 8,04 eur, 1x režijný paušál á 8,30 eur a 20% DPH zo sumy 490,36 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným

počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.